

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Admodvm Reverendis In Christo Patribus & amplissimis Dominis, D.
Hermannò à Danhausen & D. Ioanni Hupe Ordinis D. Benedicti Vnionis
Bursfeldensis ad S. Gothardum & S. Michaëlem in Hildesia Abbatibus ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56433)

ADMODVM REVE-
RENDIS IN CHRISTO
Patribus & amplissimis Dominis,
D. Hermanno à Danhausen &
D. Ioanni Hupe Ordinis D. Be-
nedicti Vnionis Bursfeldensis ad
S. Gothardum & S. Michaëlem
in Hildesia Abbatibus di-
gnissimis & confratribus
amantissimis.

æpiùs admodum
Reuerendi in Christo
Patres & Amplissimi
Domini nõnulli Re-
uerèdorum Coabbatum mecum e-
gerunt, vt post aliquot alios de re-
bus diuersis libros à me in lucem
editos, quædam typis committe-
rem quibus se suosq; in sanctissi-
mo Ordinis nostri instituto, & me-
liùs promouere, & rectiùs conser-
uare possent. In quem finem pro-
fèlici initio duos libellos rudi qua-

dam minerua non ita pridem concepi; alterum, Lingua aurea Christianorum inscriptum, cui hoc die finem imposui, alterum, de diuina vocatione, propediem quoque absolendum. Quos si videro gratos fore legenti, & facilius per typographum distrahi, calcar ad ulteriora progrediendum mihi facile subministrabitur. At libellum quidem hunc, & numero primum, & minimum esse volui. Primum quidem, eo quod ad religiosum & Christianum hominem perficiendum aptissimus, & perquam accommodatus. A silentio siquidem, taciturnitate & linguæ freno, præcipui Philosophi initium humanæ sapientiæ sumpserunt. Inter quos Pythagoras principem facile locum obtinet; qui ad se venientibus discipulis prius quinqueñij silentij disciplinam tradidit, antequam loquendi rationem & modum

*Hic liber
cur primus
sit.*

*Pythagore
discipuli
silentij
quinqueñij
disciplinam*

demon.

DEDICATORIA.

demonstrasset. Ab eodem & Sanctus Ordinis nostri Patriarcha Benedictus discipulum rudimenta Monasticæ vitæ inchoare voluit, cùm inquit: cap. 6. regulæ. Loqui & docere magistrum condecet, tacere & audire discipulo conuenit. Minimum autem esse volui, tum vt facili negotio circumferri & ad manum esse posset, in via Domini proficere contendentibus, vt qua facilitate & velocitate lingua fertur ad malum, tali agilitate malo huic quis mederi possit. Neq; hoc intendenti, alia defuit ratio, ea scilicet, quod non de capite, de pede, manibus, scapulis, brachijs, pectore & maioribus humani corporis partibus, libellus agat, sed de lingua, quam D. Iacobus modicum hominis membrum nuncupat. Ergò de modico membro exiguus libellus prodit, & magnis Ordinis nostri & amplissimis viris maiori

B. Benedicti discipuli

Liber hic curminis sit

Iacob. 3. 5.

EPISTOLA

scripto, si ob negotiorum molem illis tempus legendi suppeteret vtiq; dignioribus, vti scripti à calūniatoribus patronis & vindicibus dedicatur. At id qua fronte? sincera certè & æquissima. Magnos siquidem magna decent. Magnus vterq; vestrum, & tu quidem Reuerende Domine Hermanne minor corpore, magnus in diuina religione & ætate, vt meritò dicaris omnium nostrum, in vnione nostra sacra Bursfeldensi, cuius tu maxima pars & columna à multis annis extitisti, & etiam præsedisti, qui communem hanc auram ducimus, Pater noster Senior, magnus virtute, constantia, zelo, consilio, qui & tibi tuoq; Monasterio sub titulo D. Gothardi, rectè consulere & cū cæteris quos Reuerendis. & Serenissimo Archiepiscopo Coloniensi Domino nostro Clementissimo à consilijs istic habes socios, istis par-

tibus

DEDICATORIA.

tibus prospicere poteris. Magnus etiã & non infimus tui Monasterij Reuerende Domine Ioannes, tutelaris est & patronus S. Michaël Archâgelus: sub quo & præliũ magnum in cœlo contra Luciferũ & angelos eius comissum fuisse D. Ioannes in sua Apocalypsi cõmemorat. Magnas etiã & potissimas partes, istic in clero secundario tueris, atq; indies, vt corpore maior, maiores in disciplina Monastica pro tua in Deũ & Ordinẽ fide, progressus moliris; quos conatus secundet Deus, qui & retribuet in illa die iustus iudex. Paruũ ergo & exilẽ libellum, res tamen maximas continentem, vtriq; vestrum oblatum volui, qui & maximos iuxta ac sanctissimos Abbatiarum vestrarum habetis fundatores, pariter & alumnorum non minimum numerum: quem indies succrescere, est quod omnes gaudeamus. Rem ma-

Apoc.

2. 7.

gnam esse linguam, satis docet Salomon, Prouerbior. 18. 21. *Mors & vita in manibus lingue, qui diligunt eam, comedent fructus eius.* Diligunt eam, qui eam & diligenter à loquacitate custodiunt: & cùm loquendum est, ædificatiua quæq; loquuntur. Diligunt, qui cùm loquendum est, ad id communi carmine euulgatum dictum, animum aduertunt, *Quis, quid, cui dicas, cur, quomodo, quãdo, videto* Demum quàm res magna sit lingua præter ea quæ de Pythaco Græciæ septimo sapiente infra capite 13. afferemus. D. Iacobus docet, cùm inquit: *Lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis, quantam syluam incendit, Et lingua ignis est vniuersitas iniquitatis, lingua constituitur in membris nostris, que maculat totum corpus, & inflammat rotam natiuitatis nostre inflammata à gehenna. Omnis enim natura bestia-*

DEDICATORIA

rum, & volucrum, & serpentum, & ceterorum domantur, & domita sunt à natura humana, linguam autem nullus hominum domare potest, inquietum malum, plena veneno mortifero. De tanto ergò malo rectè discernere, & viam, membrum id domandi, rectissimam, & certissimam, breui libello demonstrare, & minimum & maximum esse nullus alicuius iudicij inficiabitur. Quam verò methodum ea in re seruem, sequens index ostendet. Primò siquidem contra loquaculos, qui à vobis vti & à cæteris Abbatibus corrigendi sunt, septuaginta octo incommoda quæ modicum hoc membrum homini Christiano & maximè religioso afferet, proponam, tum immensos quinquaginta duos fructus, qui silentio & taciturnitate comparantur, recensebo; deinde tempus tam loquendi, quàm silendi, describam,

adiunctis quatuordecim medijs quibus taciturnitas conciliari possit. Et hæc quidem quoad illos qui ab alijs dirigi debent. Annectam verò pro his, quibus aliorum cura demandata est, rectum vsus linguæ, & quinam sint quibus maxime loqui competat. Tum demum subiungam quid cauendum sit cuique Christiano, & in primis religioso, vbi loqui voluerit, assignâs centum viginti vitia, quæ in lingua nostra cauenda sunt: tum pro coronide tandem complectar centum septendecim egregias qualitates, quæ in lingua, ore, labijs & sermone Christianorum à sacris literis exiguntur. Exiguus ergò hic libellus, admodum Reuerendi Patres, vt Amplissimis Dominationibus gratissimus sit, & eo candore quo prodit, licet stylo simpliciori, vt acceptetur, etiam atq; etiam rogo. De cætero vti

DEDICATORIA

me vestris vestrorumq; sacrosanctis sacrificijs & precibus commendatissimum cupio : ita percupio vt vos vestraeq; curæ & pædo pastoralis concreditos diuina bonitas quàm fœlicissimè & constantissimè tueatur. Datum in Monasterio nostro Sanctis Apostolis Petro & Paulo sacro, vulgò Abdinckhoff dicto, in ciuitate Padi-bornensi, Anno 1606. in Sanctissimi patris nostri Benedicti festo.

VV. Reuerentiarum

Amantissimus confrater

*Leonardus Abbas ibidem, &
presidens, &c.*

INDEX